

Stráž

Časopis katolických legionářů, jejich přátel a vojáků v záloze 287

Bratrakému
Památníku Osvobození,
Praha I., Muzeum Osvobození.

našich letců

František Sahula, odborný učitel:

Učitelstvo a brannost

Učitelstvo vždy bylo pamětlivo toho, že v síle národa je budoucnost. Československý učitel vychovává k lásce k vlasti, k státu a k brannosti národa. To je skutečný úkol naší školy, který nevyvěrá jen z dnešní kritické doby, ale je založen tradicí české školy a českého učitele. Vzpomeňme doby probuzenské, vrátíme se do minulosti české školy a shledáme, že to byli čeští učitelé „zapadlí vlastenci“, kteří v zapadlých vesničkách dali život jiskřičce národního obrození a probudili víru v budoucnost národa. Tito naši předchůdci vychovávali etíci vlast a dovedli za své národní uvědomění i trpět. Učitelstvo chopilo se své zodpovědné práce na poli národním, přesvědčovalo o tisícileté tradici našeho státu, o chrabrosti a udatnosti našich předků a také varovalo poukázáním na výstražné mezníky našich dějin, které ukazují, kam spěje nesvornost, lehkomyslnost a zbabělost. Byla to československá škola, z které vyrostli všichni ti, kteří zasloužili se o naše osvobození, naši legionáři, odboj v zahraničí i ve vlasti. Tito bojovníci šli již od dětství za hlasem svých učitelů a od dětství nesli v sobě nadšení, odvalu a lásku k národní věci. Také mnoho učitelů šlo příkladem vpřed, podněcovali a posilovali ostatní v boji a dovedli i za svobodu zemřít. Při vzpomínce na obětavé práce o národní osvobození můžeme hrdě říci, že to byl československý učitel, který vždy vychovával k brannosti a že československá škola vždy byla na svém místě, kam ji stavělo poslání národní kulturní svatyně.

Československé učitelstvo plně chápe své poslání v branné výchově a řeší otázky, které by prospěly mravní a tělesné zdatnosti mládeže. Škola jest brannou životem. Snažíme se, budíme a rozvíjíme v dětech vlastnosti, které posilují všechny složky charakterové, jež

K úspěchu v Curychu

—nsk—

Z denního tisku jest známo, že na II. mezinárodním leteckém meetingu v Curychu, konaném ve dnech 23. července až 1. srpna t. r. na letišti Dübendorfu podle řádu Federation Aeronautique Internationale, docílili naši vojenští letci v silné mezinárodní soutěži mezi Němci, Francouzi, Italy, Švýcary a 9 jinými národy mimořádného úspěchu. V letecké akrobatice jsou prvními, v ostatních kategoriích, v nichž se účastnili, jsou hned za — Němci. To jest jistě krásný výsledek, nad nímž se lze oprávněně radovati a nadšení naší veřejnosti bylo zcela na místě, neboť probudilo všechny směrnatné činitele — ať už výkonné letce samy, či jejich instruktory, či konstruktéry a výrobce našich letadel, nebo vojenskou správu k další činnosti a ke snaze o další úspěchy. Vidíme jasně, že něco znamenného a že v případě jakékoli eventuality může a musí s námi mezinárodní veřejnost vážně počítati. Námaha nebyla marná a vynaložené prostředky nebyly vyplývány.

Správně však poukazují „Důstojnické listy“ ve svém úvodníku z 5. t. m., že dlužno se dívat na curyšské úspěchy našich letců též i bez ohně okamžitého nadšení. Tu dlužno především sdíletí výtku téhož článku „Důstojnických listů“, že naše sportovní mimovojenské letectví tentokrát v Curychu zklamáno omezivši svoji účast v podstatě jen na společenskou stránku leteckých zápasů, ač by tomu tak při morální i hmotné podpoře, kterou od státu dostává, býti nemuselo. Sportovní letectví jest příliš důležitou součástí branné předvojenské výchovy, než aby nebylo povinno docílití větších výsledků. Hlavně tu jsme se měli v Curychu uplatniti, oproti čemuž by právě vojenské kategorie se docela dobře snesly na menším výsledku a ne v samém středu zájmu různých zájemců též i nevídaného. Je pro nás velmi užitečné a povzbudivé, že u našich vojenských letců na rozdíl od ostatních soutěžitelů nešlo o výjimečné výkony zvláště nadaných a vycvičených jednotlivců na speciálně upravených letounech, nýbrž že naše voj. letectví má celkovou vysokou úroveň a docílilo svých výsledků na seriových strojích, které tvoří standardní výzbroj všech našich leteckých jednotek. Bylo však dobře tak hlasitě to manifestovati před cizí veřejností?

Ostatně však při veškerém pochopení pro oprávněnou hrdost naší veřejnosti na tuto vysokou celkovou úroveň československého voj. letectví upozorňujeme na jedno: naši curyšští vítězové zaslouží za svůj výkon víc než několik těch kytic, plaket neb vavříkových věnců. Bylo by na místě mimořádné povýšení a pod. Když máme sebe lepší průměr: právě k jeho dalšímu zvýšení (stále ještě nutnému!) je nejlepší cestou mimořádné výkony hodnotně kvitovati. Tu jde přece o víc než o sportovní výkon a podle toho jest třeba též přizpůsobiti ocenění výsledku,

Generální tajemník Frant. Kliment:

Dokončení.

Zborov s hlediska politického

Politicky vzato, a bilancováno, zjišťuje svět, že národní výbor, prozatímní česká vláda v Paříži v čele s Masarykem, Benešem a Štefánikem není jen akcí vyhnanců a utečenců z vlasti, není jen akcí velezrádců, ale vůdců chrabrého českého lidu, chrabré české armády, rytířů svatováclavských, kteří se dovedou bit za velikou myšlenku, za vlastní svůj svobodný stát, že tu nejde o nepatrný a bezvýznamný akt, nýbrž o jednomyslnou vůli všech Čechů a Slováků. Bitva ukazuje, že jde o skutečný stát, vždyť tento má svou regulérní armádu, pluky a vojáky, počítající do tisíců. A svět musí uznat tuto armádu, musí ji uznati, poněvadž jsou zde její chrabré činy, a ona je představitelkou nového státu. Ve svízelných jednáních o uznání našeho práva na samostatný stát je zde bitva u Zborova velikou oporou a mravní legitimací. Tam, kde doposud byly zavřeny všechny dveře, po bitvě u Zborova se otevírají. Celý svět, upozorněn vítěznou bitvou obrací své zraky k českému národu v Rakousku, zkoumá jeho minulost a historii a uznává pak oprávněnost požadavků českých revolucionářů o svobodný a samostatný stát. Po bitvě u Zborova, ve které se vítězilo pod praporem sv. Václava, veškeren světový tisk po prvé vyslovuje to tak drahé nám slovo: „Čechoslováci“, „československý národ“, „československá vláda“, „československá armáda“, „československý voják“. kdž před tím tento národ, žil téměř neznám. Zde tkví dalekosáhlý politický význam Zborova! Neboť zajistil úspěšné pronikání zájmů československého národa na mezinárodním zahraničním fóru. Bitva povzbuzuje ostatní vojáky v legiích, bitva povzbuzuje vůdce k vytrvalosti. Bitva nalévá hoiivých léků do ran těžce zkoušeného českého lidu, bitva u Zborova zřetelně mluví k rakouskému parlamentu a jeho představitelům, bitva u Zborova ukazuje zpupnému Německu, že stromy jeho pýchy neporostou do nebe, bitva u Zborova povzbuzuje demoralisované vojsko ruské, bitva u Zborova říká Francouzům, Italům, Angličanům a ostatním spojencům, že národ český žije nezkaženou krví národní, že pouta jeho jsou již tak nesnesitelná, že je jen jediná cesta — násilně je rozlomit, strhnout s rukou i nohou národního života. Bitva u Zborova je vykiřčičkem všem těm váhačům, že nadešel den jednání a to jednání, jehož závěr nemůže být jiný, než úplné vítězství českého člověka, osvobození českého národa a vrácení vlády jeho lidu. Takový byl význam bitvy u Zborova! Politický význam této bitvy je tu tedy jasně a prokazatelně zjištěn a byl podstatnou pomocí pracovníků zahraničního odboje!

podmiňují rozvoj povahy silné, čestné a ukázněné, odpovědné a statečné. Československý učitel v dnešní době jest si plně vědom, že cestou k brannosti jest výchova a branností uhájíme naši republiku.

Důležitým úkolem dnešní školy jest připravovati mládež na poměry v budoucí válce, neboť v příští válce nebude účastna jen armáda, ale i celý národ v celém území.

Veliký vliv na zdatnost a sílu našeho národa má zavedení výchovy k brannosti v naší československé škole. Naše mládež vychovává se k vlastnosti, kterých si váží armáda: kázní, ráznosti, družnosti, čistotě a udatnosti. Ve škole seznamujeme děti s vojskem, s jeho životem v kasárnách, na cvičení, s druby vojska, kromě jiných problémů výchovných. To je úkol branné výchovy.

Náš druhý prezident Dr. E. Beneš ve svém armádním rozkaze ze dne 17. ledna 1936 pravil: „Nikomu nechceme nic brát, ale své budeme hájit všemi silami do všech důsledků a nejkrajnějšími obětmi. Naše armáda bude dále pracovat k tomu, být pokračovací školou života!“ Takto mluvil p. prezident k vojínům, ale tím také dal směrnice pro školní výchovu k brannosti a naznačil zodpovědnou povinnost československému učitelstvu.

Československé učitelstvo jistě pochopilo velký význam provolání pres. Beneše a ne z povinnosti, ale z lásky k národu chopí se všech prostředků výchovných, aby naše mládež vyrostla v silnou armádu, stále připravenou hájiti samostatnost naší československé vlasti, vykoupené obětmi našich legionářů, jejichž chrabrost bude v branné výchově vždy vzorem.

20 let na zborovském bojišti

Na bojišti u Zborova v Polsku položila československá delegace ve výroční den památné bitvy 2. července t. r. věnce u mohyly padlých legionářů v obci Cecové u Zborova.

Již z návrší před Zborovem bylo vidět československou vlajku, jak hraje svými barvami blízko cerkve, kostelíka v Cecové.

Počasi bylo teplé, trochu pod mrakem. Na místech, kde kdysi zuřila válka, jsou dnes lány vysokého obilí. Po zákopech a opevněních, které viděli ještě účastníci čl. zájezdu na

zborovské bojiště před 10 lety, není již ani památky.

Bratrská mohyla v Cecové je vedle venkovského hřbitůvku a malého dřevěného, typického ukrajinského kostelíka. Mohyla je ohrazena železným zábradlím s podezdívkou. Uvnitř mohyly, uprostřed, jest společný hrob padlých zborovských legionářů. Má formu ruské zemljanky, je dlouhý asi 30 kroků a široký asi 6 kroků. Je označen bronzovou deskou s nápisem českým a polským, hlásajícím, že zde na staré slovanské půdě odpočívají synové československého národa, padlí v bitvě u Zborova za svobodu své vlasti a lidu. Kolem mausolea je dnes již dosti vzrostlý par-

čík, skládající se z několika lip, bříz a ozdobných keřů. Z něho vyniká vysoký dubový kříž, jenž nahradil první původní kříž z r. 1917.

Asi 15 km na východ od městečka Zborova je větší vesnice Jezerná, kde na hřbitově odpočívá poručík Vilímek a asi 10 čl. legionářů, kteří byli v bitvě u Zborova zraněni a cestou svým ranám podlehli. Také jejich hroby jsou označeny vkusnými památníky a byly v den výročí zborovské bitvy ozdobeny naší delegací kyticemi.

Mohyla v Cecové a vojenské hroby jsou udržovány finanční péčí Památníku čl. osvobození a udržovací práce provádí čl. konsulát ve Lvově.

Legionářské bratrství

Hluboko zapadl pluh do odbojové práce československého kmene na Rusi. K této práci se spojil celý národ bez rozdílu politického smýšlení a světového názoru, bez rozdílu třídní příslušnosti. Vymizely všechny předsudky, které nás ve staré vlasti ve veřejném životě rozdělávaly a národ se našel v době nanejvýš příhodné pro vybojování svobody. Šbratřili jsme se, jeden každý ochraňoval druhého, a každý byl chráněn celkem.

Je si připomenouti, že bylo bezpodmínečnou povinností každého Čecha a Slováka vstoupiti do zahraničního vojska, že nám katolíkům nikterak nevadilo, když jsme vstupovali do pluků první husitské divise. Vyplňující přihlašovací lístky ke vstupu do československého vojska, psali jsme na ně vyznání římsko-katolické a nikdo nám pro to vstup do legie nezbraňoval.

V těpluskách nikdo z bratrů nepomýšlel se našemu přesvědčení, byla mezi námi snášenlivost ve věcech jak náboženských, tak i politických, a pak denní bojové příhody zaměstnávaly docela jinak mysl československého dobrovolce. Nebylo času na takovéto diskuse a doba vyžadovala klid a mír uvnitř československého vojska. Nemohlo se tenkrát agitovati a diskutovati o nějakém světovém názoru nebo o nějaké pravdě, aniž by se hazardovalo jednotou československého vojska a tím i svobodou národa a vlasti. Vzpomeňme jen, když jednu chvíli se začalo diskutovati u vojska o věcech politických, kam to až došlo. A bylo dobře pro nás, že jsme v posledním okamžiku došli zase k společnému bratrství.

Nesmí tudíž dnes vaditi nikomu naše příslušnost k Církvi římskokatolické, k níž jsme náleželi a věrní zůstali i v československém vojsku na Rusi.

Je to nepochopení našeho duchovního života a přiči se to veškeré slušnosti a obzvláště legionářskému bratrství vytýkati nám, že veřejně jako legionáři vyznáváme svou víru. Za víru se máme stydět? Za to, že ona svou duchovní hodnotou a mravností nás vedla, že jsme poctivě a svědomitě pracovali v zajateckých organizacích? Za to, že jsme vstupem do legií dokumentovali svou národní příslušnost a svou křesťanskou povinnost bojovati za svobodu národa? Za to, že naši bratři bojovali na všech frontách zahraničních? A naši národní věrnost a vojenskou poslušnost dokázali jsme nejenom v bojích, ale při různých příležitostech.

Není třeba katolickému legionáři stydět se za příslušnost k římsko-katolické Církvi, neboť je to pokrok pro

člověka a národ obzvláště, má-li svůj vyhraněný životní názor, podle něhož pracuje, žije a povinnosti vykonává. Nezapomeňme, že nynější svět váží a cení si více skutečnosti a má více úcty k vyhraněnému náboženskému přesvědčení než k nějakým frázím a „pravdám“.

Třeba podotknouti, že legie — jak již bylo s jiné strany zdůrazněno — nebojovaly ani proti Římu, ani pro nějaké náboženství. Přes svůj vnější ráz husitský nevytvořily žádné náboženské tradice a celé husitství vybíjelo se v bojovnictví, což bylo i s naší strany přijatelné. Legie neprodělaly žádnou náboženskou krizi a v legiích nebylo žádné náboženské diskuse. Pravdou je, že legionáři vystupovali z Církve — a to až

Jos. V. Křiklava:

Kdyby to bylo vyhrálo Rakousko a Německo...

V těchto dnech vzpomínali jsme zahájení světového hrozného požáru před 23 roky. Tragické výjevy loučení vojáků s rodinami mají už svůj odstup a vzpomínky nejsou tak živé a bolestivé. Každý rok se však do duše vkrádá myšlenka, jak by to dnes vypadalo, kdyby Německo s Rakouskem zvíťazilo. Člověk se přímo bojí domýšlet a představovat si tvárnost Evropy a s ní snad ztracený a ubitý náš národ... Nebylo by bratrské Jugoslavie, Rumunska, člověk prostě si ani nedoveďe představit mapu Evropy a jak bychom bývali na tom my se Slováky. Tu křížovou cestu bych přál všem těm, kteří na republiku nadávají a nejsou s ničím spokojeni.

Při takových myšlénkách si teprve člověk uvědomuje velikost, sílu, odvahu a lásku k národu těch, kteří za hranicemi zvedli boj proti! Nikdy by se býli nevrátili, nikdy nesměli spatřit své drahé a vrátit se do rodných dědin. Na ně čekala šibenice. Ustarané matky — bez synů, ženy bez manželů, děti bez otců, staly by se psanci bez majetku a vyvrhelem ve vítězném Rakousku.

Nikdy vděčnost státu a národa nebude taková, aby toto vše vyvážila. A jak Vám je, když tak někdy slyšíte, jak to měli ti bráskové ještě udělat, atd., aby ti, kteří se váleli za peci anebo zuby nehty drželi Rakousko — měli se ještě lépe.

Kdysi bylo řečeno, že za práci pro vlast se neplatí a to proto, že národ lidem, kteří nám vraceli svobodu, dával přednost při přijímání do státních služeb a hodnotil tak léta ztrávená v da-

v době hodně pozbobovské. Ale nebylo to v takovém velkém procentu, že by se mohlo mluvit o nějakém náboženském hnutí. Přestupy k pravoslaví děly se při zakládání České družiny a později u ostatních pluků, ale ne z náboženské potřeby nebo důvodů, nýbrž z čistého slavjanofilství. Někjaký boj proti římsko-katolickému náboženství v legiích nebyl, poněvadž cíl našeho boje byla svoboda vlasti a národa, tedy cíl teritoriálně a národně politický, nikoli náboženský, tím méně boj proti Římu. Proto vystupování z Církve nemělo ani význam pro legie, poněvadž se tím struktura boje za svobodu národa nikterak nezměnila. Vojsko těmito přestupy nestalo se ani mravnějším, ani bojovnějším.

E. Dostál,

léké cizině na frontách. Těchto slov se často různými výroky zneužívá a setkáváme se s tím i při budování Jednoty přátel katolických legionářů.

Nepochopení toto slyšíme i od některých pánů, kteří se mají v republice velmi dobře a nemají pochopení pro Jednotu přátel a její členy ironisují slovy: „Vy jste taky legionář?“ Ne, ale jako křesťan mám určité povinnosti k tisícileté tradici svatováclavského národa a v srdci trochu vděčnosti a úcty k hrdinům a proto hlásím se do organizace, která tu nemá dáti zapomenouti osvobozeneckým bojům a ideím legionářského bratrství. Snad je to jen povinnost pro každého z nás.

PRO DOBRÉ BYDLENÍ

DOBŘÝ NĀBYTEK
od fy R. BUKÁČEK Praha-Karlín,
Královská Iř. 47.

Odborné zařizování ústavů, vil, obchodů. Bohatý výběr, kvalitní výroba, levné ceny. — Telefon číslo 61705.

Katolíci v našem státě. Nejvíce katolíků poměrně jest u nás na Moravě, t. j. 85% všeho obyvatelstva, v Čechách 78%, na Slovensku 71% a na Podkarpatské Rusi, kde jest značné procento řeckých katolíků, jest toliko 10% katolíků římských.

Svobodní zednáři v ČSR.

Podle zpráv, které proskočily do veřejnosti, jest v naší republice 27 zednářských loží. Utravistický Veliký Orient Československý se konstituoval roku 1930. Národní Velelože byla založena 27. září 1923 a měla roku 1930 10 loží. První lože „Jan Amos Komenský“ byla ustavena 26. 10. 1918 zednáři z lože „Hiram zu den drei Sternen“. Lože „Národ“ vznikla roku 1919, 30. prosince neboli „roku 5680 Pravého světa“. Dozorcem této lože jest profesor Dr. K. Weigner. Lože „Dílo“ byla založena 23. 10. 1920. Koncem roku 1919 vznikla též lože „28. říjen“, čle-

nem této byl zemřelý ministr Dr. Rašín. Roku 1922 ze starého německého kroužku „Harmonie“ byla utvořena lože „Simeritas“, která 8. června 1922 nazvána loží „Josefa Dobrovského“.

V Bratislavě 26. 11. 1924 založena lože „Jana Kollára“. Němci, Maďaři i Slováci pracují prý tam v nejlepší shodě. Další pražskou loží jest „Pravda vítězí“, v Brně pak jest lože „Cestou světla“, v Košicích „Pavel Josef Safařík“ a v Banské Bystrici „Felicitas“.

Schůze, které se konají pravidelně dvakrát měsíčně jsou tajné, pracovní a rituelní. Demokracie v tom příliš není.

-jvk-

Nová padáková věž v Praze. Pražští parašutisté mají se nač těšit, jelikož ve Škodovce staví se nová padáková věž, daleko mohutnější konstrukce než ta, která byla na letecké výstavě. Věž bude 76 m vysoká a jakmile se pro ni najde vhodné místo, ihned bude zahájen provoz. Věž je opatřena automatickým otočným rahmem, do výše 60 m bude výtah a veškeré zařízení bude na elektrický pohon. Provozní výtěžek věnován bude Národní letecké sbírce na akci „tisíc nových pilotů“.

V Praze XV.-Lhotce staví se spolkem pro vybudování kostela nový chrám. Tak na pražské periferii rovněž doplňují nové kostely potřebu obyvatelstva. Stavbu provádí firma Všeřtav, stavební spol. v Praze II., Pštrossova ul. 4. Rozsáhlá a veliká stavba bude dokončena ještě do podzimu. Slavnostní posvěcení nové svatyně P. Marii bude konáno v den 8. listopadu t. r. v devatenáctém výročí stržení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí. — Katolíci, — pomáhejte budovat dobrý dílo.

Svatováclavský sjezd katolických legionářů a jejich přátel.

V sobotu 25. září 1937 o půl 8. hod. več. v klubovně paláce Charitas v Praze II., Karlovo nám. 5-6:

Předporada pracovních sekcí.

V neděli 26. září 1937 o 8. hod. ranní ve Svatováclavské kapli u sv. Víta na hradě pražském

účast na mši svaté a společné sv. přijímání

načež

posvěcení svatováclavského praporu,

darovaného Jednotou přátel katol. legionářů v Čechách.

Prapor posvěti

Jeho Eminence nřdp. kardinál Dr. Karel Kašpar, arcibiskup pražský a český primas.

Po svěcení

slavnostní průvod Prahou

za účasti Orelstva, orelské jízdy, kroj. družin a jiných korporací a spolků, na Karlovo nám., kde v hlavní dvoraně paláce Charitas

společný oběd

a o 3. hod. odpolední tamtéž

sjezd a ustavující valná hromada

Zemského svazu Jednoty přátel katol. legionářů pro zemi Českou.

O 6. hod. več. v klubovně paláce Charitas

valná hromada zemského svazu

Ústřední jednoty českoslov. legionářů-katolíků v Čechách.

O 8. hod. večer v hlavní dvoraně pal. Charitas

slavnostní akademie.

Podrobnosti oznámeny budou v příštích číslech t. l. a zvláštními pozvánkami.

O DĚVY

pánské, dámské všeho druhu, orelské kroje a všechny součástky zhotoví oděvní družstvo

SNAHA Praha I., Karlova 18

vchod z Liliové 21. — Telefon číslo 332-29.

Uvěru schopným povolujeme splátky

Soukromá letadla v ČSR. V našem státě jest na 400 soukromých letadel, z nichž největší počet patří různým aeroklubům, Masarykově letecké lize, 28 zlínské letecké společnosti, 18 Baťovým závodům, 5 Ceskomoravské-Kolben, 3 průmyslníku Kohnovi z Brna, 1 Vítkovickým železárnám atd. Ceny letadel v poslední době značně poklesly, což právě způsobilo tento rozvoj soukromého letectví. Letadla jsou garažována buď na letištích aeroklubů, neb na letištích státních, kde činí garáž. poplatek 15 Kč denně a za přistání se platí dle váhy od 10 Kč nahoru. Lehké turistické letadlo možno u nás již pořídit za 40.000 Kč.

Obětavost našeho vojska osvědčila se v červencových vedrech v Dobrušce, kde blesk zapálil jednopatrový domek, v němž se nacházelo několik osob a dětí. Naproti domku ve škole byli přechodně ubytováni vojáci, kteří ihned ujali se záchran. prací a skutečně v několika minutách vyklidili domek tak, že zachránili všechn movitý majetek, vysadili veškerá okna, dveře, a vše co ohněm bylo ohroženo, takže když přijeli hasiči, byl již všechn majetek v bezpečí. Domek sice shořel do základů, ale dobrušští obyvatelé jsou velmi pyšní na svoji posádku, které také uspořádali okázalé ovace — a která chudé rodině zachránila včasným zásahem vše, co určitě by oheň byl strávil.

Plymové masky prý budou k nepotřebě.

Mladý americký student J. L. Prennov vynalezl prý nový otravný plyn, který jest nejhorším válečným plynem a má hrozné účinky. Veškeré druhy plynových masek dosud vyráběných jsou prý proti jeho účinkům naprosto nevyhovující a neúčinné. Složení látky pochopitelně mladý chemik přísně tají, prohlašuje ale, že výrobní náklady prý jsou velmi nízké. Studující tento je důstojnickým čekatelem americké armády a jest na snadě, že svým vynálezem vzbudil u armádních činitelů pochopitelný zájem.

Je to u nás vůbec možné? Denním tiskem proběhla zpráva, že ve Větrném Jeníkově u Humpolce jedenapadesátiletý legionář — školník slouží za 90 Kč měsíčně, začez musí uklízet šest tříd, chodby, sborovny a všechno příslušenství. Dokonce prý nebyl ani přihlášen k nemocenskému pojištění, načež se přišlo teprve když mu onemocněla žena. Aby věc byla dovršena, konstatovaly noviny, že z těchto 90 Kč sráží se mu ještě nájem za byt ve škole. Tohoto případu by si přece měly všimnout příslušné úřady a zjednat okamžitou nápravu.

HRANIČÁŘ

Německo opevňuje proti Československu hranice

V poslední době Němci velmi intenzivně a německy důkladně opevňují na francouzských, polských a zejména ale československých své hranice, z nichž nejmohutnější opevnění a nejdůkladnější opevněné posice jsou stavěny ve Slezsku, při našich hranicích.

Tak ku př. zámek Joachimstift v Nikrischi byl od základu přebudován v mohutnou pevnost, kolem níž v podzemí jsou zvláště konstruovaná opevnění vnitřní se zásobárnami střeliva, proviantu, zbraní a pod. válečného materiálu.

Němci totiž nebudují soustavný pás podzemních opevnění jak činili Francouzové při t. zv. Maginotově linii, nýbrž staví jednotlivé, silně opevněné posice v různých pohraničních krajích, pochopitelně tak, aby co možno nejméně bylo napovrchu vidět.

Ve Vratislavi a v Liégnitz jsou umístěny vždy dvě eskadry bombardovacích letadel, z nichž každá má 15 těžkých bombardovacích letounů a 5 až 8 stíha-

cích letadel. Letiště obou těchto měst jsou umístěna separovaně od obce a jsou pod přísným dozorem SS, takže ani domácí lidé nemohou do blízkosti se dostat. Rovněž za Schönbergem jsou prý velké opevňovací práce již hotovy. Všechna opevnění se iludně zásobují výbušnými látkami, municí, zbraněmi atd. Denně dojíždí do opevnění těžká nákladní auta říšské obrany, pod silným dozorem SS.

Nejpřísnější opatření učiněna jsou v Sasku u Neugiersdorfu a Ebersbachu, kde k opevňovacímu pásmu nesmí ani domácí lidé a kde se to jen hemží strážení SS. Moravské listy přinášejí zprávu, že se do pevností v Sasku dopravuje vedle obranného i válečného materiálu účelně. V těchto místech jsou také umístěny dvě baterie protiletadlových děl.

Jak vyplývá z uvedeného, připravují se Němci velmi horlivě nejen k obraně, jelikož zejména z naší strany nemusí se útoku nějakých obávat, nýbrž a snad v prvé řadě k útoku. Bylo proto velmi na místě, když i my jsme všestranně vojensky se připravili a když naše armáda, naši legionáři i hraničáři jsou plni nadšení a odhodláni v každý čas a za všech okolností státí naše hranice si uhájtí.

losti uplatňují v rozhovoru s místním obyvatelstvem a dle vlastních výroků jsou nadmiru nadšení přátelským přijetím, kterého se jim u českého obyvatelstva dostává.

Cesání chmele přede dveřmi. Na Zatecku bylo již v těchto dnech započato s cesáním chmele, v ostatních krajích začíná se v polovině t. m. Cesáči se již sjíždí ze všech krajů republiky, aby v dnešní těžké době přivydělali si nějaký obnos ku zlepšení živobytí. Cesáním chmele zaměstnáno jest ovšem jen v sezoně značný počet lidí, najmě na Zatecku, Lounsku, Ústecku, Roudnicku atd.

O místo okresního hejlmána v Liberci, které se uprázdnilo odchodem do výslužby vládnoucího Němce, jeví se veliký zájem mezi německým obyvatelstvem, které by na místě tomto velmi rádo vidělo svého soukmenovce. Mladoboleslavský Rodný Kraj však sděluje, že spravedlivému požadavku, aby místo to zastával uvědomělý Čech bude vyhověno a tak všichni naši hraničáři, kteří tolik želeli odchodu vl. rady Němce mohou klidně očekávat věci příštích.

Okresní úřad v Jablonci nad Nisou a státní jazyk. Pod tímto titulem píše Nár. Politika a poměrech, které panují u tohoto úřadu a dokazuje, že při zadávání práce na stavbu infekčního pavilonu v Tanvaldě vydal okresní úřad veškeré písemné rozpočty, plány a ostatní pomůcky ke stavbě jen v jazyku

TISKOPISY

TELEFON 236-26

VŠECH DRUHŮ, MODERNĚ
PROVEDENÉ, V DOBĚ NEJ-
KRATŠÍ DODÁ TISKÁRNA

VLAST-A. DANĚK, PRAHA II., ŽITNÁ 26

německém. Se stranami jednal pak zástupce úřadu německy. Když město Jablonec vyložilo volební seznamy, zjistili čeští voličové, že čeština v seznamech odporovala jazykovému zákonu. Občan české národnosti podal proto stížnost u okresního úřadu a dostal nyní odpověď, aby „do deseti dnů předložil alespoň jeden exemplář výpisů, do nichž si stěžuje“. Jak to má ten občan udělat? Má snad vytrhnout z volebních seznamů nějaký list?

Čeští muzikanti německé národnosti. V červenci koncertoval v měst. divadle v Chrudimí sbor německých dětí z Kraslic, ve stáří od 7. do 14. roků. Hoši a dívky sestavili dechovou hudbu, čímž šíří u nás i v cizině českou hudbu a docela s pýchou prý si říkají „čeští muzikanti“. Jsou to děti nezaměstnaných dělníků z Krušnohonska a v nejbližší době pojedou účinkovat na pařížskou výstavu, kde chtí mezinárodnímu publiku předvést díla předních českých skladatelů. Také v Chrudimí jejich vystoupení vzbudilo velikou pozornost, plně pochopení a uznání, o čemž svědčilo do posledního místečka vyprodané městské divadlo.

Státní stavby ve smíšeném území. Ministerstvo pošt a telegrafů usneslo se provést několik nákladných staveb v německém území. Pro stavbu nových poštovních budov, resp. pro adaptaci starých, byly uvolněny následující obnosy: Kraslice 140.000 Kč, Šumperk 25.000 Kč, Podmokly n. L. 200.000 Kč, Zatec 800.000 Kč, Liberec 135.000 Kč, Teplice-Sanov 900.000 Kč. — V Zateci bude nahrazena dosavadní lávka přes řeku Ohře novým železobetonovým mostem v délce 60 m. Na stavbu přispívají: Ministerstvo veřejných prací 35 proc., Zemský úřad 30 proc., okres Zatec 10 proc. Zbytek hraje město Zatec; ministerstvo sociální péče věnovalo však městu obnos 120.000 Kč.

Nedostatek odbor. učitelů pro měšťanky. Jelikož se v našem měšťanském školství jeví značný nedostatek odborných učitelů, snaží se ministerstvo školství a národní osvěty odpomoci tomu výnosem, jímž se umožňuje vysokoškolařům z filosofické nebo přírodovědecké fakulty po I. státní zkoušce žádati o místa odborných učitelů na měšťanských školách.

Letošní volby v severočeských obcích. V letošním roce, při projití funkčního období má dojít na severu v několika termínech ku volbám do více jak 300 obcí. Z větších měst to jsou zejména: Turnov, Jičín, Zelený Brod, Jilemnice, Semily, Mnichovo Hradiště, Bakov n. Jiz., Kosmonosy, Mšeno, Rokytnice, Frýdland, Jablonec n. Nisou, Rychnov nad Kněžnou, Růžodol u Liberce, Rochlice, Vratislavice, Tannvald, Smržovka, Dol. Bousov, Poděbrady atd.

Co vše jest možné na našich hranicích. Dva finanční strážníci z Filipova přepadeni byli v minulých dnech na neutrální cestě u saských hranic dvanácti německými celníky. Jednomu z napadených se sice podařilo včas ještě uprchnouti na naše území, druhý byl však odvečen na strážnici do Neugersdorfu v Německu, kde byl téměř hodinu bezdůvodně držen a teprve na důrazné zakročení četnictva a finančního našeho inspektorátu byl propuštěn. Sasští finančníci dětinsky se vymlouvali, že jim nebylo známo jako by šlo o neutrální pásmo. Případ svědčí o tom, jak nebezpečno jest dnes pro naše obyvatelstvo překročovat i bez jakýchkoli úmyslů státní hranice mezi námi a Německem.

Německým učitelům se líbí mezi Čechy. V Bělé pod Bezdězem koná se prázdninový kurs češtiny pro německé učitele a učitelky z různých krajů republiky. V místě dle přes 40 osob, které svoje jazykové zna-

Z Českého Krumlova

Podstatnou složkou našich menšin jsou i národně uvědoměli katolíci. Prokazuje to nejen účast zástupců čl. strany lidové na národních manifestacích v pohraničí, ale zvláště účast pohotového Orelstva, které i v pohraničí je na svém místě. Dokladem zdatnosti Orelstva na puďě národnostně ohrožené bude veřejné vystoupení branného oddílu s puškami při zájezdu jihočeské orel. župy J. V. Jirsika, který bude uspořádán dne 22. srpna t. r. v Českém Krumlově. Česká menšinová jednota spolu s bratry a sestrami a přáteli orelského hnutí z vnitrozemí prokáží svým ukázněným vystoupením nejen německým turnerum, ale i pochybovačům z českého tábora, že Orelstvo — vedeno heslem velkého národního buditele biskupa J. V. Jirsika „Bůh-Církev-Vlast“ a příkladem preláta Jiřího Bilka z Bilenberka, obhájce práv Čechů česko-krumlovských v době největšího národního útisku — je vždy připraveno hájit práva Círky i Vlasti a Národa.

Jednota zajistila účastníkům zájezdu snížené vstupné do zámku a jeho historických památek a bezplatný odborný výklad při prohlídce města, které je perloú českého jihu a Šumavy.

Nejen jihočeské Orelstvo, ale i přátelé orelského hnutí a všichni bratři a sestry z vnitrozemí, kteří pozorně sledují naši činnost v pohraničí, se jistě vynasnaží svojí účastí nebo aspoň finančním příspěvkem tento významný podnik 22. srpna podepřít.

Zaslali jste předplatné? Složky byly přiloženy k minulému číslu

(Pokračování.)

Pod Kněvinem

V ohledu náboženském poznenáhlu sice, ale jistě změnily se poměry k lepšímu v posledních letech. Byla to léta újmy a strádání a otevřela oči přemnohým. V samotných počátcích průmyslové stagnace, hospodářské krise a restrikce osazenstva uhelných dolů, uvažovali mezi sebou rozváznější horníci: „Virus nám vzali, hospodářsky a sociálně nás nezajistili. Kdyby místo boje proti církvi a náboženství ve vhodné k tomu popřevratové době se stejnou energií usilovali donutit obrovský německý kapitál k bezpečnějšímu existenciálnímu zajištění českého hornického žilvu v našich menšinách, lépe by byli učinili a vděku jak národa tak státu byli by si zasloužili.“ V křižných dobách svůdcové cestu pod Krušné hory ne našli. A přišli-li, vyvolali předem prohramnou stávkou, po které horníkům vedlo se

Do orelských řad. Branný zákon ukládá mladým občanům našeho státu, aby byli připraveni a náležitě vychováni pro obranu své domoviny. Katolíci tuto výchovu budou provádět v orelských jednotách a mladí katolíci vstoupí proto do orelských branných oddílů a tam kde dosud Orla není, musí být založen. Vzorem může být všem katolickým činitelům nábožensky smíšená farnost v okrese hlíneckém — Raná —, kde je ve farnosti 5 orelských jednot. Kolik tu ještě čeká práce na katolíky ve středních, jižních a západních Cechách, aby dohonili Moravu a Brynychovy východní Čechy a nedodávali své mladé síly protikatolickému Sokolu. Neplatí tu žádná výmluva na místní poměry.

Ztratily se Vám losy? Málokdo ví, jak si při ztrátě losů počínati, bude tedy jistě na místě, když se o tom dozví.

V prvé řadě je třeba, aby ztráta byla hlášená policii, na venkově četnictvu (vždy musí být oznámena přesná čísla ztracených losů) 2. Ředitelství státního dluhu v Praze III., Malostranské náměstí,

3. ústřednímu oznamovateli, Smíchov, Píseňská třída 79 a

4. krajskému nebo obchodnímu soudu (v obvodu bydliště majitele ztracených losů), se žádostí, aby losy byly umořeny.

Na základě soudního usnesení vydá pak Ředitelství státního dluhu v Praze potvrzení, mající platnost ztracených losů.

V Moravské Ostravě žije nejvíce cizinců a to 19.723, v Praze 19.090. Škoda, že realace neřká, kolik je jich „unsere Leut“.

Daň brannosti byla zavedena před krátkým časem v Německu. Tuť daň musí platiti i židé, kterým není dovoleno sloužiti v německé armádě. Špatný „kšeft“.

huře než před ní. Oči horníkům otvírala však také jejich vlastní krev. Jejich dívky vyšly ze škol a vyrostlé doma beze vsí náboženské výchovy. Na nich poznali, že není v nich úcty ani k Bohu, ani k rodičům, ani k zákonům, ba ani k vlastním životům. Jaký div, že po zkušenostech bolestně získaných mnozí z nich vrací se do církve, dodatečně nechávají křtiti svoje dívky a pečují, by školou povinné nábožensky byly vychovávány. Příznačným zjevem nejedné hornické obce, jakou jest ku př. Lom, Kopystý, Souš, Záluží, Třebušice, Jiřetín, Ervěnice a j. jest dnes, že roční počet odrostlých pokřtěných dítek převyšuje počet křtěných novorozenat, že výstup z katolické církve stává se stále více anachronismem a mnohonásobně jest převyšován návraty do církve a to jak z bezvznání tak z různých popřevratových církevních padělků a náhražek.

V těžkých dobách hospodářské krise poznal dělný lid význam dříve vysmívaných

Říšskoněmecké reflektory osvětlovaly Teplice-Šanov?

„Pol. list“ zaznamenává, že v pátek 6. t. m. v noci mezi 21. a 24. hod. osvětlovaly teplický okres reflektory z říšskoněmeckých hranic. Jakmile se paprsky setkaly nad městem, ihned okamžitě zmizely. Tento světelný manévř byl zvlášt jasný nad Proboštovem. Veřejnost jest zvědavá, jaké stanovisko zaujmou naše úřady. Je vůbec zajímavé, jak Německo má v poslední době o naše pohraničí zájem. Tak v posledních dnech jsou knihkupci v pohraničních městech přímo obléháni poptávkami po mapkách měst, které jsou drazé placeny a nabízi se často i vysoké odměny. Němečtí knihkupci v pohraničí dostávají přímé písemné nabídky z Německa. Zájem Třetí říše o naše pohraničí neustává, naopak se ještě zůstřuje.

Poštovní holubi a armáda. V těchto dnech dohotoven byl pod dozorem MNO a za spolupráce Svazu pěstitelů poštovních holubů film, který bude mít nesporný význam pro obranu státu. Ve filmu jest pozorovati život pošt. holuba od zrození, jeho mládí, výcvik až ku službám pro naši armádu a stát. Film tento bude nejen zajímavým, poutavým a zábavným, ale nadmíru poučným. Na trh bude uveden v nejbližší době.

BOHOSLUŽEBNÁ ROUCHA a veškeré kostelní potřeby a zař., přesně dle církevních předpisů zhotovene, dodává levně

Ars Liturgica,
Anežka Mestková, Praha II.
Ječná 2, u sv. Ignáce.

PRAPORY pro katol. spolky,
dle vlastních dod. nákrešů,
VLAJKY v každé ceně a
provedení, vyžívané stuhly.
ARS LITURGICA zn. jakosti.

lidových organizací. Plnily úkol vytčený programem křesťanského solidarismu a pomáhaly kde mohly i na úkor vlastní organizační činnosti. Veliké dílo vykonalo ministerstvo veřejných prací spravované od r. 1929 s krátkou výjimkou ministrování Dra Czecha, lidovým ministrem ing. J. Dostálkem. Ochranou zaměstnanosti horníků osazených na dolech soukromých, přijímaním dle možností nezaměstnaných horníků na doly státní, nedoceneným způsobem zasloužilo se o český hornický hraničářský živel a poněvadž právě hornický živel jest páteří českých menšin pod Krušnými horami, zasloužilo se o tyto menšiny v dobách hospodářské krise jak po stránce sociální, tak národnostní. Nezaměstnaní totiž čeští horníci, kteří ku kraji nejsou vázání půdou, jak jest tomu u většiny obyvatelstva německé národnosti, opouštějí kraj, jenž nemůže je uživiti a zeslabují tak početnost českého obyvatelstva našeho pohraničí.

(Dokončení příště)

Kolik by jich mohlo být

Dnes přinášíme obrázek orlovniny v Bakově n. Jiz., kterou si tamní mladá orelská jednota nedávno postavila svou vlastní péčí a obětavostí členstva. Sběrna záložny Hermes věnovala na tuto orlovnu téměř 10.000 Kč a jistě že i nadále bude podporovati ušlechtilé snahy čl. orelstva v Bakově.

Sběrna a platební záložny Hermes v Bakově by mohla ještě více prospívat, kdyby všichni katolíci v místě a okolí svěřili jí své úspory a alespoň z polovice vykonali svoji povinnost a kolik by takových domů v Čechách mohlo být postaveno, kdyby katolíci své peníze vesměs uložili v katolických ústavech peněžních (uloženými v cizích a nepřátelských ústavech nepodporovali protikatolické akce a nepřispívali tak na stavbu sokoloven, kostelů různých sekt a pod.) Náležitě vybudování peněžních jednotek katolických a soustředování kapitálů do katolických rukou je nejlepší organizační základnou všem akcím katolíky podnikaných a záruka dobrého prosperit a úspěchu do budoucnosti. Konejme přesně své povinnosti ke státu, vlasti, církvi, ale také ke svým

podnikům a jistě naše dobré snahy k pokřesťanění našeho národa dojdou cíle a zvítězí. *V. Svrtecký.*

Josef Malkovský:

Na peněžní burse

Obchodům na peněžních bursách věnuje se u nás značné množství osobností, a to jak ze řad živnostenských bursiánů, tak i drobných střádalů. Touha po snadném obohacení zachvacuje velkou většinu lidí, vždyť bezpracné získání majetku jest velmi lákavým pro všechny. Ani obyvatelé našeho státu nezůstali za americkým a západním světem vůbec, a může se dnes směle říci, že v mnohém již jsme o hodně dále. — Z bursy vyšlo nám již veliké množství boháčů, ale také i žebráků. Hra na burse, zejména pro drobnou klientelu jest velmi nebezpečná a zkušení bankéři, kteří prodělali různé vývojové éry, nemohou doporučiti nikomu, aby dával v sázku svůj majetek, který si těžce nasbíral. — Je konečně u nás zcela bezpečná forma uložení úspor do peněžních ústavů, neb státních ukládaček, kde opravdu v seberozbouřenějším politickém a hospodářském životě nenese uložený kapitál risiko.

Doporučujeme legionářskou prodejnu

VÁCLAV STICKEL

prodejna čl. třídní loterie

PRAHA XIX., Vuchterlova číslo 16.

Tak jako jsou vášniví hráči karet, sázek, náruživí kuřáci, kokainisté, tak se rozšiřují i řady vášnivých hráčů na burse. A jak daleko pokročila řada těchto obětí ukazuje mnoho příkladů, z nichž prozatím uvádím dva. Služebná která měla 200.— Kč měsíčně nasbírala si 3.800 Kč, poněvadž byla v prostředí, kde bylo mluveno o značných ziskových úspěších, nedolala a prosila svého zaměstnavatele, aby jí také nějaké akcie koupil, neboť i ona by ráda měla více. Onen zaměstnavatel ve snaze vyhověti, došel si do svého peněžního ústavu, odkud po malé informaci a naznačení účelu, vrátil se zpět a řekl, lépe je pro vás, když peníze budete mít na vkladní knížce, které jí také v onom ústavě uložili. — Vykonal její zaměstnavatel jistě jen šlechetný čin. Chudá úřednice v peněžním ústavě mající 10.000.— Kč úspor, aby nezůstala pozadu za svými známými, dala je všechny do koupě akcií, které však nebyly kryty, a zůstal jí otevřený dlužný účet Kč 10.000.—. Ještě tedy jednou tolik nežli měla svých úspor. Nastal pokles oněch papírů, došlo k prodeji akcií pro závčas nevyrovanané krytí, a oné úřednici zbylo z jejích Kč 10.000.— toliko 2000.— Kč, a uplakané oči.

Povážlivé výkyvy jaké dnes jsou na všech bursách, jichž příčinou jsou

Armádní generál Kadlec odešel do výslužby

Armádní generál Eduard Kadlec odešel dne 1. srpna t. r. do výslužby. Armádní generál Kadlec, zemský voj. velitel v Brně, narodil se 16. března 1880 v Ústí n. Lab. Absolvoval voj. učiliště ve Vídni a sloužil jako důstojník pevnostního dělostřelectva v rakousko-uherské armádě až do roku 1907. Nato přijal nabídku belgické vlády a vstoupil do jejích koloniálních služeb v Kongu. Spravoval postupně území Ponthieville, Kasongo, Kilo a Mongala-Likame. Za světové války, která ho zastihla na dovolené ve vlasti, musel nastoupiti jako důstojník do pevností Přemyšlu. Po pádu pevností byl v ruském zajetí v Turkestanu, odkud přihlásil se k revoluční spolupráci Svazu čs. spolků na Rusi do Kyjeva. V r. 1916 jako důstojník 7. střel. pluku Tatranského vyznamenal se v bojích u Bachmače a byl raněn. Po svém vyléčení zasáhl účinně do bojů u Mariinska, významně se uplatnil v bojích u Krasnojarska a j. Se skupinou podplukovníka Ušakova zúčastnil se bojů u Kultuku a Murina na Bajkalském jezeře. V roce 1918 byl pověřen rumunskou Národní radou na Sibiři organizováním rumunské legie, kterou také dovedl do její vlasti. Po návratu do Československa, stal se v roce 1921 velitelem 10. pěší divise v Banské Bystrici a v listopadu r. 1931 byl jmenován velitelem 7. divise v Olomouci. V únoru 1935 stal se generál Kadlec zemským vojenským velitelem v Brně a v květnu letošního roku povýšen byl na armádního generála. — Přejeme bratru generálovi od Pána Boha zdraví a spokojenost na odpočinku, aby se ještě dlouhá léta těšil mezi námi. *D.*

znervosnělé poměry politické, nedoporučují drobné klientele, aby riskovala to poslední. A nejinak je i u zámožných vrstev, ovšem u těch nerozhodují mnohde statisíce, takže i když ztratí, přesto mohou dobře býti živi dále. U přepážek bursových peněžních ústavů hromadí se stále mnoho těch, kteří chtějí svými transakcemi získati zpět ztracené. Znovu a znovu se zatahují, a upadají v úplnou vášeň hráčskou, což pak již bursovní vůbec není. Regulace bursy peněžní při nastalé panice, není dosud organizačně na výši, aby dovedla závčas přiměřeně a účelně zakročiti. — Na jedné straně hodně zbohatlých, majících plné ruce peněz — samý flám — a výsměch, na druhé straně mnohem více žebráků nervově zničených, — nárek — a sebevražd; toť jen malá ukázka a nahlédnutí do útrob peněžní bursy.

Ministerstvo železnic vydalo právě závěrečné účty za rok 1936; dle těchto končí naše dráhy schodkem 402 miliony Kč. Přibližují se dráhy tudíž pomalu k bilanční rovnováze. Víme všichni, že obrovské investice zatěžují značně finance ČSD, ale veřejnost naše s povděkem kvituje, že stav se zlepšuje. Před několika málo lety končily dráhy ročním schodkem půldruhé miliardy Kč. Jest jistě mnohemu poplatníku velmi divné jak je to možné, když v mnoha státech mají železnice v rukou obchodní společnosti, které vyplácejí dividendu. a i v nástupnickém státě jako jest náš, v Polsku, kde železnice jsou rovněž ve správě státní, končí mnohamilionovým přebytkem, že u nás na tento podnik se musí tolik stále doplácet. Nesmíme zapomenouti, že tarify ČSD nejsou levnými, ale také ne příliš drahými. S hospodářstvím železnic naše republika nemá vůbec žádného štěstí. Nešikovné hospodaření od počátku naší samostatnosti ČSD ve vadné a zbytečně přeinvestované hospodářské politice zatáhlo naše železnice do smutně proslulých afér. Af už to byly vagony uhlí, které končily před soudním tribunálem, dodávky pražců, které již rovněž před soudním tribunálem byly, ale nastává další proces úplatkářský — vše v dodávkách pro železnice a částky přesahují statisíce Kč, o něž byl stát nešikovným způsobem organizačním připraven, k tíži poplatnictva. Zde je vidět, jak hospodařiti se nemá, ale také nesmí. Zaměstnanců ČSD jest 143.788 osob; za rok 1936 přibylo 7970 zaměstnanců. Je proto nutno poznamenati, že vše dosud v pořádku není, avšak po stránce technické není závažných stížností. Jest proto na příslušných činitelích, aby udělali pořádek.

Ministerstvo pošt a telegrafů dalo do veřejnosti rovněž své výroční účty za rok 1936, které vykazují zisk téměř 36 milionů Kč. V roce 1935 činil zisk Kč 26 a půl milionu Kč; povšechně možno říci, že hospodářství min. pošt jest z určitého směru vedeno jako obchodní podnik. Všimli jste si jistě všichni, že propagace obchodního podnikání jest v dobrých rukou, a veřejnost jest celkem spokojena. Přesné doručování všech zásilek poštou jest ke cti všech zaměstnanců poštovní správy. Jest záhodné chvályhodné, že i výchova nově nastupujících děje se odborně, školeně a obchodně. Tím získává stát i jeho obyvatelstvo jedna stížnost, kterou sluší vytknouti jistě, že dosud obsazování význačných pozic se v mnohém případě nikoliv odborně, ale protekcionářsky, což však budiž hned odstraněno, k dobré pověsti celé poštovní správy. Počet zaměstnanců v r. 1936 činil 47 tisíc.

V Americe sestrojil mladý vynálezce kolo, které kromě řetězového pohonu na šlapání je poháněno ještě vrtulí. Vrtule pomáhá k větší rychlosti.

Velký povídkový bohaté illustrovaný „Kalendar Vincentina“ na rok 1938 již vyšel! Jest letos zvláště pečlivě vypraven a budete jim jistě mile překvapeni. Povolení k rozesílání má však ústav jen kratičkou dobu.

Proto račte si jej objednat včas! Cena Kč 6.80.

Z jeho výtěžku vydrží tento největší dobročinný ústav v naší republice 365 nevyléčitelně chorých ubožáků, bez rozdílu národnosti i náboženství.

Kdo můžeš, objednej i více výtisků a rozprodej mezi své známé, neb zašli aspoň adresu, komu by jej mohli poslati a prokážes i tak ubohým trpitelům velké dobrodini.

Vřele též doporučujeme jejich novinku ze všech nejkrásnější, nově vydané, většinou hlubotiskem krásně provedené, umělecké svaté obrázky, které se hodí ke všem příležitostem.

Celá kolekce, t. j. 50 kusů různých druhů velikonočních, vánočních, svatodušních, svatých zemských patronů atd. za Kč 5.— mimo poštovné.

Doporučuje se

odborný železářský obchod

Josefa Šimůnka,
v Praze - Bráníku

Rybářské potřeby. —
Velo-součástky

Telefon R. F. 1108

Pro malé byty - moderní gauče
Gottwald

Pište si o prospektu!

Gottwald

Praha I., Národní třída 43.

Bratislava, Mor. Ostrava, Brno, Plzeň, Hradec Král.

Půjčky

ihned kulantně vyřizuje

BANKOVNÍ ZÁVOD

R. SEDLÁČEK,

PRAHA XII., Anglická 12

Knihářství

ANTONÍN BAUTZ

provádí veškeré práce zakázkové, obchodní a nakladatelské.

PRAHA II., Podskalská 46.

Telefon 459-82.

Chcete prožiti příjemné chvíle?

Navštivte útulný

**PENSION
A HOTEL**

NA KOCÁBĚ,

VE ŠTĚCHOVICÍCH

Výborná domácí kuchyně

Prazdroj. — Staropramen.

Čisté a levné pokoje

MARIE HERMANOVÁ - VACKOVÁ,
majitelka

Navštivte
letovisko
SLAPY

30 km od Prahy

Les, koupaliště,
restaurace

Prodej parcel

Vychází 1. a 15. v měsíci. Redakce, administrace a expedice v Praze II, U Půjčovny č. 4. Telefon č. 377-83. Předplatné Kč 12.— ročně, jednotlivé číslo po 50 hal. Kdo si ponechá dvě čísla a odebirání písemně nezastaví, považuje se za odběratele. Odběratelem přestává býti ten, kdo to administraci písemně oznámí. Novinová sazba povolena řed. pošt a telegrafů v Praze p. č. 175742/IIIa/1937. Podací úřad Praha 25. Vydavatel a majitel Jednota přátel katolických legionářů, Praha II, U Půjčovny č. 4. Čís. pošt. spojitelný 210.512 (záložna Hermes v Praze). Odpovědný redaktor Bedřich Klimeš. Tiskne Družstvo Vlast, n. A. Daněk v Praze II, Žitná 26. Řídí redakční kruh.

Hlavní název: **Svatováclavská stráž**

Autoři: **František Sahula, E. Dostál**

Názvy článků: **Učitelstvo a brannost, 20 let na zborovském bojišti, Legionářské bratrství, Svobodní zednáři v ČSR., Německo opevňuje proti Československu hranice, Pod Hněvínem, Kolik by jich mohlo být**

Stránky: **[1], 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8**